

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Tilvejebringelse af Midler til Gennemførelse af ekstraordinære Vejarbejder.

Valgt blev: *Fr. Andersen (Holbæk A.), Fisker, Simonsen (Aarhus), J. Chr. Jensen, N. P. Nielsen, Knud Hansen, Steen, Mads Larsen, Hedelund, Slesbager, Nørskov, Elgaard, J. C. A. Larsen, Ulrich og Korsgaard.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ordning og delvis Ophævelse af det kommunale Pligtarbejde.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1807).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—17 og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov vedrørende Grundforbedringsarbejder.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1694).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—5 og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Derefter foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Omdannelse af Hær og Flaade til et Vagtkorps og en Statsmarine, bestemt til Væretagelse af Danmarks Neutralitets- og Folkeforbundsopgaver.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2095; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 57)

og

Første Behandling af Forslag til Lov om Indtegnning til Vagtkorps og Statsmarine.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2653; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1487).

Sagen sattes til Forhandling.

J. P. Larsen: Saa langt tilbage, som min politiske Erindring gaar, har der paa den danske Rigsdag været ført Forhandlinger om Landets Forsvar. Fra Rigsdagen førtes Debatten ud over Landet gennem Masser af Møder og endnu talrigere Avisartikler. I mange Aar var det en bitter Kamp om den bekendte Idé, der lagde Hovedvægten paa Københavns Befæstning, en Idé, der delvis gennemførtes, men paa Trods af Folkevillien. Tiden har fulde vist Ideens Umulighed. Ideens ivrigste Forkæmpere var Datidens Konservative. De Konservative har alle Dage haft en for dem selv ulyksalig Evne til at gaa ind for Ideer, der hverken har Sangbund i Befolkningen eller er i Pagt med Livet og Udviklingen. Til Ulykke for Venstre har dette Parti slaaet Følge med de Konservative i Lovgivningsarbejdet, ogsaa paa Forsvarsomraadet, og dette Følgeskab har skaffet os den kostbare Ordning af 1922, som man vel uden at sige for meget kan karakterisere som den sletteste Ordning, vi længe har haft, en Slags militær Prokrustes-Seng, hvor alt for store Opgaver skulde presses ind i bestemte økonomiske Rammer. Noget saadant kan ikke lade sig gøre; det er en umulig Opgave. Det blev ogsaa stærkt fremhævet fra socialdemokratisk og radikal Side under Behandlingen her i Tinget i 1922. De militære sagkyndige har neppe alle været blinde for Ordningens Umulighed, og adskillige indenfor de to allierede Partier havde det sikkert paa samme Maade. Men for det